

Míňať s cieľom

Ak za mesiac miniete 15-tisíc korún a na výplatu dostanete 18-tisíc, splnili ste základnú podmienku - vyšli ste z výplaty. Vôbec to však neznamená, že ste peniaze minuli **dobre**. Je totiž rozdiel, či stávkujete, alebo platíte dieťaťu jazykovú školu.

Rovnako nestačí povedať, že štátny rozpočet na budúci rok splní podmienku na zavedenie eura. Pri viac ako 9-percentnom hospodárskom raste to nie je veľké umenie. Diskusia by sa mala viesť **o využití** 380 miliárd korún, ktoré štát na budúci rok minie. Iste, hovorí sa napríklad, že farmári dostanú maximum peňazí na tzv. priame platby. Ľudia tiež vedia, že zdravotníctvo alebo školstvo podobné šťastie na 100-percentné plnenie programu vlády nemajú.

Lenže, dá sa ísť aj hlbšie - do **rozdelenia peňazí na programy**.

Ministerstvá si majú určiť cieľ, vyčleniť naň prostriedky a následne ukázať, ako ho splnili. Spomínate si, že by ministerstvá takto prezentovali svoj rozpočet? Zrejme nie - nie je totiž veľmi na čo spomínať.

Takéto hodnotenia mohli ukázať, ako efektívne politici míňajú peniaze ľudí. Lenže ľahšie je otočiť diskusiu o rozpočte na pochybné vyhlásenia ako pri nižšej dani z pridanej hodnoty na knihy. Nikto nepredpovedá, že po znížení dane z 19 % na 10 % klesnú ceny. Hovorí sa však o kvalitnejšom knižnom trhu. Štát naň ročne minie aspoň 137 miliónov korún. Nikto však nezhodnotí, **či suma zodpovedá výsledku**.

Vás by nezaujímalo, či sa za 5-tisíc korún mesačne vaše dieťa v jazykovej škole niečo naučilo?

(Juraj Porubský, Pravda, 05.12.2007)